

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 389/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Кнежевића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кнежевића, адвоката Милоша Мршовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 521/19 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1132/20 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кнежевића, адвоката Милоша Мршовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 521/19 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1132/20 од 10.02.2021. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 521/19 од 08.10.2020. године, окривљени Горан Кнежевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени АА због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ, па је применом наведених законских одредби уз даљу примену одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, окривљени Горан Кнежевић осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју му се у складу са одредбом члана 63. КЗ, урачунава време проведено у притвору почев од 28.07.2019. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом, док је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Истом пресудом на основу одредбе члана 83. КЗ, обојици окривљених изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у Специјалној затворској болници у Београду и трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од 3 (три) године, с тим што се време проведено на лечењу не урачунава у изречену казну. На основу одредбе члана 246. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ,

окривљеном Горану Кнежевићу изречена је мера безбедности одузимања предмета па је од истог одузето 5.438,72 грама опојне дроге амфетамин у смеси са кофеином, 900 таблета опојне дроге МДМА укупне нето масе 372,79 грама, 71,59 грама опојне дроге кокаин, 13,22 килограма опојне дроге канабис са масеним уделом ТНС (тетрахидроканабинол) већим од 0,3 % и две електронске вагице за прецизно мерење, док је окривљеном АА на основу одредбе члана 246а. став 3. КЗ у вези члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета те је од истог одузето 0,43 грама опојне дроге кокаин. Такође, окривљеном Горану Кнежевићу, на основу одредби чланова 91. и 92. КЗ, одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 2.950,00 динара и 555 евра и исти је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је окривљени АА ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1132/20 од 10.02.2021. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду па је пресуда Вишег суда у Београду К 521/19 од 08.10.2020. године, преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Горана Кнежевића, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 28.07.2019. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у наведеној пресуди, док су жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног Горана Кнежевића, адвоката Милоша Мршовића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у неприначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Горана Кнежевића, адвокат Милош Мршовић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, па је у седници већа која је одржана без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП бранилац окривљеног истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати. Као незаконите доказе бранилац означава записнике о претресању стана и других просторија Четвртог одељења УКП - ПУ за град Београд од 26.07.2019. године и 27.07.2019. године, и то из разлога јер окривљени Горан Кнежевић, који је ухапшен 26.07.2019. године, у 20,45 часова, током предузимања наведених доказних радњи, није имао браниоца, што је у супротности са одредбом члана 74. став. 1. тач. 3) ЗКП, при чему су наведене доказне радње

спроведене ноћу иако то није било изричито наведено у наредбама судије за претходни поступак. Такође, бранилац наводи и да је претходно, окривљени претресан без присуства сведока и подношења извештаја судији за претходни поступак, што је противно одредби члана 160. ЗКП. Поред претходно наведеног, бранилац окривљеног нарочито истиче да су приликом хапшења, овлашћена службена лица полиције окривљеног Горана Кнежевића, који неспорно није пружао никакав отпор, физички и психички злостављали, вређали, тукли и изложили понижавању и малтретирању за све време од момента лишења слободе па до пријема у притворску јединицу, према наводима захтева, те је дошло до повреде одредбе члана 9. ЗКП и првостепени суд је био у обавези да утврди да ли је било злостављања окривљеног и да ли постоји узрочна веза између прибављања доказа и злостављања.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Из записника о претресању стана и других просторија Четвртог одељења УКП ПУ за град Београд од 26.07.2019. године и 27.07.2019. године, утврђено је да је претресање стана у улици ... бр. .. у ..., започето 26.07.2019. године у 21,00 час и довршено у 22,30 часова, да је претресање стана у улици ... бр. .. у ..., започето истог дана у 23,00 часа и довршено 27.07.2019. године у 00,15 часова, да су претреси наређени од стране судије за претходни поступак Вишег суда у Београду и то наредбама Кпп пов 1261/19 и Кпп пов 1263/19 од 26.07.2019. године те да су пре претресања обе наредбе предате окривљеном, у складу са одредбама члана 152., 153., 156. став 1. и 157. ЗКП.

На наведеним записницима је у смислу одредбе члана 156. став 2. ЗКП, констатовано да окривљени Горан Кнежевић поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а потом на оба записника и то да окривљени није захтевао присуство браниоца. Претресање оба стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су, као и овлашћена службена лица полиције и окривљени, предметне записнике потписали без примедби, које окривљени није имао ни приликом потписивања потврде о привремено одузетим предметима која му је издата 27.07.2019. године у складу са одредбом члана 153. ЗКП.

Из изнетог произлази да су овлашћена службена лица полиције током предистражног поступка који је вођен против окривљеног Горана Кнежевића, у свему поступила у складу са одредбама чланова 152., 153., 156. и 157. ЗКП.

Претресање стана у улици ... бр. .. започето је дању, и у складу са одредбом члана 157. став 1 ЗКП, настављено ноћу, док је претресање стана у улици ... бр. .. обављено исте вечери, у континуитету са претходно предузетим доказним радњама, са почетком у 23,00 часа.

Наиме, из списка предмета произлази да је приликом претресања окривљеног у времену између 20,45-20,50 часова, пронађен свежањ кључева са три кључа и два привеска од којих један кључ откључава улазна врата стана у улици ... бр. .. док један од привезака служи за откључавање улазних врата зграде која се налазе у подземној гаражи, па су самим тим овлашћена службена лица полиције оправдано закључила да оптужени користи и наведени стан те је и судија за претходни поступак Вишег суда у Београду издао наредбу о претресању и Кпп пов 1263/19.

Да је претресање стана у улици ... бр. .. током ноћи било основано са аспекта основа претресања из члана 152. став 1. ЗКП и времена током ког је извршено, у коначном упућује и околност да су током тог претресања такође пронађени трагови и предмети извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је окривљени Горан Кнежевић правноснажно осуђен побијаним пресудама.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд је претходно изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кнежевића, оценио као неосноване будући да записници о претресању стана и других просторија Четвртог одељења УКП ПУ за град Београд од 26.07.2019. године и 27.07.2019. године и потврда о привремено одузетим предметима од 27.07.2019. године, не представљају незаконите доказе.

Такође, чињеница да овлашћена службена лица полиције након претресања окривљеног, током ког нису пронађени предмети извршења кривичних дела, а које је претходило претресањима станова и других просторија, нису поступила у складу са одредбом члана 160. ЗКП односно о претресању окривљеног одмах поднела извештај судији за претходни поступак, не чини претходно наведене записнике и потврду о привремено одузетим предметима незаконитим доказима.

Врховни касациони суд, супротно наводима захтева за заштиту браниоца окривљеног, налази да овлашћена службена лица полиције током предистражног поступка нису поступила супротно одредби члана 74. став 1. тач. 3) ЗКП односно да окривљеном није повређено право на обавезну одбрану, будући да је из списка предмета утврђено да је бранилац по службеној дужности, адвокат Ивана Портић, окривљеном постављен одмах након што је донето решење о задржавању окривљеног односно 27.07.2019. године у 00,45 часова.

У вези навода захтева за заштиту законитости о повреди одредбе члана 9. ЗКП и њеној повезаности са начином прибављања доказа, Врховни касациони суд је пре свега ценио чињеницу да је окривљени Горан Кнежевић приликом првог саслушања у истражном поступку дана 28.07.2019. године, у присуству изабраног браниоца истицао постојање повреда у пределу зглобова обе руке у виду црвенила, огреботина у пределу зглоба леве руке и црвенила на образима, које повреде су и констатоване на записнику о саслушању осумњиченог Кти 434/19, након чега је изјавио да не жели да изнесе одбрану јер је узнемирен због поступања полицијских службеника и да ће се стога у тој фази поступка бранити ћутањем.

Окривљени Горан Кнежевић је на главном претресу одржаном 18.02.2020. године, седам месеци након догађаја, изнео своју одбрану у којој је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет и детаљно поновио наводе о злостављању од стране полиције.

Првостепени суд се у току кривичног поступка који је водио против окривљеног Горана Кнежевића и др., бавио чињеницама везаним за његове наводе о злостављању, спровео доказне радње испитивањем више сведока и извршио увид у здравствени картон окривљеног из Окружног затвору у Београду те је дошао до закључка који је прихватио и другостепени суд, а који се суштински своди на то да докази који су прибављени током тог кривичног поступка нису незаконити.

Све изнете околности посматране у контексту чињенице да је против овлашћених службених лица полиције пред Другим основним јавним тужиоцем у току поступак за прикупљање потребних обавештења Ктр 3203/19 управо на околности евентуалног злостављања, по налажењу Врховног касационог суда указују да је о наводима о злостављању окривљеног Горана Кнежевића делом спроведена истрага током првостепеног кривичног поступка, а да је пред надлежним тужиоцем у току поступак чији исход још увек није познат, па је о делотворности спроведених истражних радњи за сада преурањено говорити и то може бити предмет неког другог поступка.

За овај суд је од значаја да окривљени Горан Кнежевић своју одбрану очигледно није дао под утицајем злостављања и да је у контрадикторном поступку имао могућност да побија изведене доказе.

Ценећи све напред изнето у контексту са наводима захтева за заштиту законитости којима се оспоравају наведене доказне радње предузете током истражног поступка и указује на повреду права на обавезну одбрану, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку није учињена повреда закона из одредбе члана 74. став 1. тач. 3) ЗКП нити битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кнежевића, адвоката Милоша Мршовића, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Преостале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кнежевића, адвоката Милоша Мршовића, у којима се указује на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП, члана 437. став 1. тач. 4) ЗКП и члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд није посебно разматрао с обзиром на то да није реч о разлозима прописаним одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић